No. 2157 Zaterdag 9 Mei 1925. 42ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Begrooting voor 1926.

MEMORIE VAN ANTWOORD

Algemeene Beschouwingen.

De door den ondergeteekende bedoelde circa drie ton, die uit zeer wisselvallige baten zou zijn ontvangen, kan samengesteid worden als volgt: f 50000,— wegens accijns op gedistilleerd, f 20 000,— wegens huur van domeingronden, f 45000, wegens overdrachtsbelasting, f 30 000,— wegens opbrengst van de posterij, gevoegd bij de anderhalf ton, door den Raad genoemd, zonder nog te rekenen, dat nog opbrengsten uit middelen als successiebelasting, boeten en inkomsten van de Curaçaosche Bank wel eens het eene jaar duizenden kan verschillen bij opbrengsten van andere jaren. Ondergeteekende kan niet toegeven, dat, omdat een middel wisselvallig is, de opbrengst daaruit nu juist als een toevallige bate kan worden gekwalificeerd.

Dat door het uitstellen van noodzakelijke voorzieningen — iets waar ook de Raad den ondergeteekende een grief van maakt — de dienst 1924 sluitend is geweest, kan geen reden zijn om alle opvolgende begrootingen ook sluitend te maken. Dit streven zou in zich sluiten, dat ondergeteekende voortdurend noodige werken zou moeten uitstellen, terwijl hij zeker evenzeer als de Raad betreurt, dat in het afgeloopen jaar geen uitstel gedoogende werken, zooals bijv. de herstelling van de Handelskade onuitgevoerd moesten blijven.

Ondergeteekende betuigt zijn dank voor de welwillendheid van den Raad om er naar te streven de begrooting voor 1926 sluitend te maken.

Hij ziet daar geen kans toe, tenzij de middelen in een mate, waarop bij het samenstellen van een begrooting niet mag worden gebouwd, ongestoord blijven vloeien en de precaire inkomsten van Curaçao ook in dat jaar zonder beletsel binnenkomen.

Ondergeteekende onderschat de economische ontwikkeling van Curaçao en de aanstaande ontwikkeling van Aruba niet, doch wenscht zich niet schuldig te maken aan het flatteeren van de ontvangsten, wanneer niet met vrij groote zekerheid van te voren vast staat, dat de middelen geregeld kunnen blijven vloeien in de mate, die de begrootingswetgever aan de hand van de ondervinding, als vrijwel waarschijnlijk kan aannemen.

Met dit richtsnoer voor oogen heeft het ondergeteekende niet kunnen gelukken een beter beeld te scheppen van de vermoedelijke ontvangsten van Curaçao in 1926. Nu is het wel later niet moeilijk om achteraf redeneerend te beweren, dat nu reeds vastgestaan heeft, dat de middelen en inkomsten in 1926 zoo ruim zouden zijn, dat een sluitende begrooting te verwachten moest zijn. Doch houdt maar een bron van inkomst gedeeltelijk of voor een tijd lang op te vloeien, dan is het resultaat van den dienst geheel anders, dan die nu schijnt te zullen zijn. Op gevaar af van den Raad te vervelen herhaalt ondergeteekende nogmaals, dat de inkomsten van Curaçao zeer precair zijn, omdat de meeste opbrengsten geen verband houden met welvaart uit eigen bodem of door eigen kunnen, doch dat zoo goed als alles van buiten Curaçao komt en zal moeten blijven komen. Deze werkelijkheid heeft ondergeteekende zich voortdurend voor oogen weten te houden bij het samenstellen van de ramingscijfers.

—Door het Bestuur is met de Lago Oil & Transport Co. Ltd. geen overeenkomst aangegaan, aan haar is geen concessie gegeven, evenmin een speciale vergunning. Zij en het Bestuur zijn na besprekingen over eenige voorwaarden eens geworden, waaronder haar land en water op Aruba, speciaal aan de Sint Nicolaasbaai, in huur zouden worden gegeven.

— De strijdvraag welke uitgaven gedekt mogen worden door leeningen dan wel door belastingen is oud en niet uitgestreden. Ieder land, ieder mensch, kan daaromtrent zijn eigen meening hebben, doch ondergeteekende hoopt, dat de Raad het wel met hem eens zal wezen, dat men niet leenen mag, indien niet als zeker vaststaande kan worden aangenomen, dat terugbetaling op de in uitzicht gestelde tijdstippen en in de bepaalde termijnen mogelijk is. Ondergeteekende acht het niet onmogelijk, dat de welvaart, waarin zich Curaçao in de laatste jaren mag verheugen, zoo lang zal duren, dat *thans* aangegane leeningen niet zullen kunnen worden betaald alvorens teruggang intreedt, doch hij betwijfelt het ten zeerste of — indien de weg van leeningen voor werken van duurzaam nut wordt ingeslagen en de terugbetalingen zoodanig worden geregeld, dat die niet te zwaar gaan drukken op de begrooting — de tegenwoordige bloei lang genoeg zal aanhouden om alle verbintenissen af te doen, zonder dat op een nageslacht, — dat de voordeelen van den tegenwoordigen tijd niet heeft gehad, zeker dan niet hebben zal, —de lasten van nu aangegane leeningen komen te drukken.

Hij acht de gedragslijn van nu uitgaven te dekken uit inkomsten, die thans vloeien, voor nu en voor de toekomst veiliger. Late men in den tijd, dat de geldmiddelen beter vloeien, werken tot stand brengen waaraan het tegenwoordig geslacht en ook het volgende iets heeft. Een kleine opoffering in den vorm van eenige luttele belastingpenningen, die men zich nu getroost, zal een volgende generatie veel leed kunnen besparen.

—Het deed ondergeteekende genoegen te vernemen, dat men ingenomen was met de voorgenomen reorganisatie der politie. Er is geen aanleiding om reeds thans de vrees te koesteren, dat ze op een teleurstelling zal uitloopen; het Bestuur heeft het vaste vertrouwen, dat de herziening wel zal voldoen.

Ondergeteekende is het eens met de leden, die meenden, dat, waar de herziening naar verwacht mag worden, nog dit jaar haar beslag zal krijgen, er weinig aanleiding bestaat, om thans ingrijpende maatregelen tot verbetering van den bestaanden toestand in zijn geheel te nemen. Waar de fout niet zoozeer zit in het aantal hoofdagenten, die toezicht houden, alswel grootendeels in het gehalte van het personeel, ziet ondergeteekende voorloopig weinig heil in de tijdelijke aanstelling van een paar hoofdagenten meer. Hij zal echter het denkbeeld in nadere overweging nemen.

—Ondergeteekende zat gaarne aan het voorstel van den Raad tegemoet willen komen, om, ook om te voldoen in behoeften, die ontstaan zijn na het op Aruba werkzaam zijn van de Lago Oil & Transport Co. Ltd., het hulppostkantoor te maken tot postkantoor. De noodige wijzigingen in verordeningen, besluiten en beschikkingen zijn bereids den Raad ter overweging aangeboden.

—Dat op verschillende openbare scholen opengekomen plaatsen niet aangevuld werden, is niet juist. Er is op bedoelde scholen geen enkele vacature. Vermoedelijk is de bedoeling van de gestelde vraag of de *Nederlandsche* onderwijzers, die den dienst verlaten hebben, geregeld door onderwijzers met *Nederlandsche* bevoegdheden konden worden vervangen en deze vraag moet ontkennend beantwoord worden.

Ondergeteekende heeft echter geen poging ongedaan gelaten om vooral ten behoeve van de hoogste klasse der M. U. L. O. scholen Nederlandsche onderwijzers met hoogere bevoegdheden aan te werven. De correspondentie betreffende deze aangelegenheid wordt onafgebroken voortgezet, doch tot dusverre zonder resultaat, Integendeel, het Hollandsch elemen onder het onderwijzend personeel neemt voordurend af, hetgeen voorzeker te betreuren is, vooral nu bovendien zooveel kinderen van Nederlansche afkomst alhier woonachtig, van dit onderwijs gebruik maken.

Daar de lage salarissen tot nog toe oorzaak bleken te zijn, dat alle pogingen om Nederlandsch personeel aan te werven schipbreuk geleden hebben, zal ondergeteekende er toe moeten overgaan om in de salarieering verbetering te brengen. Daarom zijn voorstellen in studie genomen, die Uwe Raad eerlang zullen bereiken en waarbij aan de hooger Nederlandsche bevoegdheden ruimere toelage zullen toegekend worden.

Overigens wordt voortgegaan met een belangrijk deel van den post voor studiebeurzen beschikbaar te stellen voor opleiding voor het onderwijs, zoodat thans vier daartoe geschikte jongelieden aan een kweekschool in Nederland worden opgeleid; een vijfde beurs is nog beschikbaar gesteld voor het onderwijs, terwijl twee leerkrachten met verlof met een studieopdracht zich in Nederland voor hoogere bevoegdheden bekwamen.

De openbare school van Bonaire lijdt een kwijnend bestaan. Jaar op jaar neemt het aantal leerlingen af. Deze gaan over naar de bijzondere scholen of verlaten de school wegens vertrek van het eiland.

Drie jaar geleden waren er bij den aanvang van het schooljaar 41 leerlingen. Dit getal liep echter in het tweede halfjaar terug tot 24.

Verleden jaar, begonnen met 34 leerlingen, eindigde ze met 12.

In Januari van dit jaar stonden er 21 ingeschreven. Daalt dit getal in den loop van het jaar in dezelfde verhouding als in de afgeloopen jaren, dan zullen er vermoedelijk in het tweede halfjaar nog hoogstens een tiental kinderen aan het onderwijs deelnemen.

De vraag is zeker gewettigd of deze school nog reden van bestaan heeft. Een aanvraag om een nieuwe school op te richten voor zoo'n klein getal kinderen zou afgewezen worden. Met evenveel recht kan thans tot de opheffing van deze school worden overgegaan. Besprekingen, die daartoe leiden, hebben reeds plaats gehad en zullen verder voorgezet worden.

—Ondergeteekende kan den Raad de verzekering geven, dat het streven gericht is om ook bij den openbaren gezondheidsdienst de grootst mogelijke zuinigheid te betrachten.

De polikliniek verkeert inderdaad in een toestand, die zoo spoedig mogelijk tot de geschiedenis moet gaan behooren. Waar verbetering met belangrijke onkosten gepaard zal gaan, zal de oplossing gevonden worden door de inrichting, wat betreft de klinisch behandelde patienten, over te brengen naar het z.g. gele koorts-hospitaal op Mundo Nobo, dat zonder veel kosten voor het doel geschikt gemaakt kan worden. Deze overbrenging wordt voorbereid en zal zoo spoedig mogelijk plaats vinden.

—Ondergeteekende heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt, dat de

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Waarom is er toch op den gouvernementeelen-driemaster *Ina Vanterpool* geen dekpassage?

's Is óf Ie óf IIe klas, wat 't neertuimen beteekent van 16 of 20 dollars.

Nu kunt ge 't wel op 'n accoordje gooien met den kapitein, maar dat is toch eigenlijk niet zooals 't behoort.

Daar hebt ge nu b.v. mijn St. Martijnsche groom Wolfie, die in 1920 in schokkend piepend ezelkarretje ze'n glorieusen intocht deed op San Willebrordo, en me in die jaren, van zijn kant absoluut onbewust, heel wat menschkundige interessante copie bezorgde. Die kleine 13 jarige met ze'n colorado-maduro complexie, kwam hier onze haven binnengezeild aan boord v. d. *„Estelle"* als dekpassagiertje voor precies 15 pop, en toen ie weer naar moeder wou als Engelsch-en-Papiamentsch sprekende pootige 18 jarige met 'n veegje dons onder ze'n beweeglijke neusvleugels, wel, toen insisteerde de vriendelijk driemaster-agent f 40 neer te tellen voor IIe klas, want de luxe van 'n dekpassage stond niet op 't *Ina*-program.

Of ik al opperde, ja maar, dat gaat toch niet, bleek je reinste bakkeleien tegen de bierkaai, toen opeens:

Kent U misschien de kaptein?

Jawel, maar wat zou dat?

Wel, praat 's met 'm.

Dank U. Ik wipte mijn imitatie-panama'tje, en ging op stap naar de Handelskade, waar 't schip gemeerd lag.

Hello! Kaptein aan boord?!

Neen, hij was juist naar den gouverneur gegaan.

's Middags weer brug over getippeld.

Hello! Kaptein aan boord?

No, sir, awfully sorry!

Vier uur drie-en-vijftig van Scharloo via 't voor mij onvindbare vliegkantoor v. Edwin Senior & Co., met zweet beparelde lokken gestapt naar den in de schaduw van den „Gezelligheid" liggende driemaster.

Weer mis, weer poedel, weer reuzepeg!

Daar stond ik met nattig zakdoekje, zeemend op en neer, environs van kleffe beparelde neus, ietwat desparaat, want om 4 uur precies moesten worstwielen me weer wentelend-deinen naar mijn nu Wolfielooze-wigwam, in the far West, tusschen de venijnig prikkende cactussen, en sterk riekende billy-goats.

Maar ben niet voor niets sinds mijn jeugd 'n uitbundig bewonderaar van Napoleon geweest. Voor strategie, zij 't ook in duodecimo, voelde ik, naar zijn illuster voorbeeld, steeds reuze.

Dies beende ik met 'n vaartje den nieuwen tunnel in — pardon de fluitende brug over, — klapte 't portier achter chauffeur's ruggestreng, zoemde *„San Mateo"* binnen, gaf een mijner gewiekste collega's plein pouvoir in dit desperaat pecuniair geval, omhelsde Wolfie, en snorde weg langs trucks angstig propvol gestuwd als sardientjes in 'n blikje met kakelende zweetende zwartmenschen.

Toen *„Ina"* reeds 'n dag aan 't hobbelen was, ontving ik van mijn zaakgelastigde 'n kaart, dat Wolfie meehobbelde, en ie 't voor 25 pop gedaan had gekregen, 'm weer naar z'n penaten terug te zeilen.

Natuurlijk was ik in mijn hum met die afslag, maar desondanks blijf ik er bij, dat 't toch eigenlijk niet is, zooals 't behoort, 'n gouvernementsmailboot is toch geen kommenijswinkeltje en daarentegen is zoo'n officiëele maildienst zonder *dek*passage, 'n onding, 'n farce, 'n paskwil.

Slechts 'n enkel voorbeeld.

Langzaam maar zeker begint hier in Willemstad de dienstbodennood zoo langer zoo meer te nijpen, precies als in Holland, heel zeker in Rotterdam.

Daar, ik bedoel in mijn diebre Rottestad, wordt nu wel tijdelijk in dat hiaat voorzien door 'n heirleger van Duitsche juffies met ge-bobde of ge-shinglede brutaal-blonde haren, maar zoodra de wollen kous van die blauwoogige „Bitte" lispenden in hun gapenden koffer begint te zwellen van glimmende Hollandsche achterwielen, weg zijn ze weer de grens over, terug naar hun dierbre Heimath. 'n Invasie van die pagekoppige moffinnetjes hier op Curaçao per Duitsche *Horn*-lijners is vrijwel uitgesloten. Blijft dus 't importeeren van die zoo noodige krachten voor 't huishoudelijk bedrijf, van onze naburige Hollandsche *Bovenwindsche* eilanden als de meest practische voor de hand liggende oplossing, want Aruba en Bonaire hebben er heel lang genoeg van.

Maar vooreerst is hier 't ontbreken van dekpassage op de *„Ina"* een leelijke sta-in-den-weg, en daarenboven wat feitelijk den doorslag geeft, de Bovenwindsche brave verstandige moeders zijn, en met reden, huiverig hun dochters als dienstbaren naar Curaçao te laten gaan, omdat Willemstad zoo langer zoo meer verpest wordt, door die ongure ziekte, die ik niet noemen wil en ze liever armoede willen lijden, dan hun kinderen aan dat besmettingsgevaar bloot te stellen.

Voor zulke moeders heb ik respect.

En voor hetzelfde perplexe geval staan we weer, met 't gebrek aan werkkrachten op *Isla*, en mettertijd ook op Aruba.

Heb 'n taaie ochtend lang, gehuld in 'n atmosfeer die je met 'n verroest bot mes tot flarden snijden kon, in mijn kantoortje gezeten, om namen te noteeren van zonen en neven, broers en oomes, wier wieg weleer op Willibrord stond, maar nu 't kapmes hanteeren in de wuivende Cubaansche suikerrietvelden.

't Zijn er 91 op den kop af.

Nu weet ik heel goed, dat Cuba om den drommel geen *„Ile des Saints"* is; op moreel gebied is 't in Habana, daar je reinste Habana-uitschot, minstens even treurig gesteld als in onze Willemstad.

Dat er op *„Chaparra"* en andere suikerplantages, diep in 't binnenland, mijlen ver van de hoofdstad en de havenplaatsen, waar onze Curaçaosche jongens werken, moreel-gezonder toestanden heerschen, is 'n logische conclusie, gediept uit statistieken over geheel de beschaafde wereld.

't Moraliteitspeil staat over 't algemeen heel wat graden hooger in Gods vrije natuur, in dorp en gehucht, in provinciale gemeenten, dan in 't jagend nerveus rommelig stadsgewoel van centra's voor zgn. beschaving, en vooral van cosmopolitische havensteden.

Nu vraag ik in mijn misschien simpele eenvoud van Curaçaoschen buitenman, is 't goed gezien onze mannen en jongens te animeeren terug te keeren uit 't Cubaansche binnenland, met 't doel ze aan 't werk te zetten op den drempel van onze door en door verpeste Willemstadsche-Punda, met 't funest gevolg, dat in no-time 'n groot percentage hunner naar ziel en lichaam onverbiddelijk ten onder gaat.

Ik weet 't heusch niet,

Maar daar is meer.

Heb zitten piekeren, als oud Bovenwinder, waarom toch wordt die jaarlijksche uittocht van 7 á 800 St. Martijnsch-Hollandsche werkkrachten naar Sto Domingo niet in andere banen geleid. Zeil of stoom die krachten naar Curaçao, en 't werklui-gebrek-probleem is weer 'n heel eind opgelost.

Ja maar, Jan Paul, zullen ze zeggen,

kapitein-ter-zee Kremer zich op Curaçao bevond, om ook dezen deskundige te raadplegen over de havenverbetering. De hoofdlijnen, waarlangs zich de verbetering zal moeten bewegen, zal ondergeteekende gaarne noemen. Ze zijn, *a.* verruiming van den havenmond; *b.* rectificatie en verbreeding van de vaargeul door het wegbaggeren van vooruitspringende ondiepten in de St. Annabaai; en *c.* het opruimen van ondiepten in het Schottegat.

—Dat er achterstand bestaat ten aanzien van zeer noodzakelijke voorzieningen, geeft ondergeteekende zeker toe.

Deels is die achterstand te wijten aan schrappen door den Raad van aangevraagde credieten, anderdeels door gebrek aan geschoolde arbeidskrachten.

—Aan verbetering van het stratennet van Willemstad wordt gewerkt. De voortvarendheid in de afdoening van dit werk moet niet tekort doen aan de degelijkheid van uitvoering. De asphalteering kan beslist eene verbetering genoemd worden van de vroeger bestaande methode van stratenbouw. Daarom zal systematisch met deze wijze van herstellen worden voortgegaan. Om die reden zal het Brionplein, dat aansluit bij de Overzijdsche Breedestraat, eerst geasphalteerd worden alvorens men beoosten de haven deze wijze van werken voortzet. Dit neemt niet weg, dat ondergeteekende ervoor zorgen zal, dat de straten in dat deel van de stad in begaanbaren en berijdbaren toestand zullen worden gehouden totdat aan de asphalteering kan worden begonnen. De volgorde, waarin ondergeteekende zich voorstelt de asphalteering te laten plaats hebben, is: Brionplein, Pietermaai, zoo mogelijk Berg Altena, Scharlooweg, Bargestraat, De Ruijterplein, Prinsenstraat, Columbusstraat. Naar zijne meening zijn deze de voornaamste straten en die het eerst in aanmerking komen voor deugdelijke herstelling. Aan de Overzijde is, behalve de Breedestraat, ook de Roode Weg tot aan Plantersrust deugdelijk hersteld, en aan andere straten eenige kleine onderhoudswerken verricht.

Zooals reeds boven is medegedeeld, is de reden waarom enkele straten, waarvan de herstelling in 1924 voorgenomen was, niet verbeterd zijn, te vinden in het heerschend gebrek aan arbeidskrachten en aan gebrek aan opzicht.

Om het gevaar voor het verkeer in de Heerenstraat te verminderen is reeds bepaald, dat rij- en voertuigen die straat slechts van den kant van de Breedestraat mogen inrijden. Eerstgenoemde straat heelemaal verbieden aan trucks, zal bezwaarlijk gaan. Er zullen echter maatregelen worden getroffen om ze aan een matigen gang in die straat te binden.

—Voor de vernieuwing van een front van 90 Meter, dit is ruim de helft van de Handelskade, zijn materialen besteld. Over dat gedeelte zal dit jaar geheele herstelling plaats hebben, doch het geheele werk zal zeker niet in 1925 af kunnen. De toestand van de kade levert evenwel geen gevaar op voor de aan de kade staande huizen.

Ondergeteekende betreurt het zeer, dat de verleden jaar gedane toezegging om de kade aan de Havenstraat te herstellen niet kon worden gestand gedaan, omdat ander werk moest voorgaan.

Ondergeteekende kan den Raad mededeelen, dat de stootbalk aan de Overzijde wordt aangebracht.

Het is de aandacht van het Bestuur niet ontgaan, dat de Scharloobrug in slechten toestand verkeert. De zuidelijke overspanning namelijk eischt herstelling. Hiervoor zijn reeds voorbereidende maatregelen getroffen.

—De toestand van het verkeer tusschen Overzijde en Willemstad laat in den laatsten tijd inderdaad veel te wenschen over. Er moest toe worden overgegaan de concessiehoudster in gebreke te stellen.

De verplichtingen van deze concessiehoudster ten aanzien van het overbrengen van personen gedurende de tijden, dat de brug open staat zijn omschreven in art. 17, luidende: „Dagelijks, van zonsop- tot zonsondergang, moeten door de zorg van concessionaris, bij de brug geschikte vervoermiddelen gereed liggen, om, wanneer de brug geopend is, de personen, die zich van de eene zijde der haven naar de andere wenschen te begeven en het sluiten der brug niet willen afwachten, over te varen en wel op zoodanige wijze, dat door het openen en het sluiten der brug de gemeenschap tusschen die twee zijden niet wordt gestoord."

—Voor de contrôle over de loodsbooten is het noodzakelijk, dat deze voor het loodskantoor worden gemeerd.

Door de vele verhaalreizen, het gebruik van een der booten door het departement van openbare werken, voor sleepen en derg. zijn veeltijds twee booten tegelijk aan het werk. Ligt de tweede boot buiten de brug, dan zal deze herhaldelijk geopend moeten worden om de boot door te laten. Zou de buiten de brug liggende boot gebruikt worden om een schip te beloodsen, dan moet, nadat het schip is gemeerd, de brug weder geopend worden, om de boot op hare plaats buiten de brug te meren.

Als regel is de brug nog ruim voor de helft geopend, wanneer de loods terugkomt van een naar buiten gesloodste stoomboot, zoodat alleen in de gevallen, dat een schoener naar buiten moet en deze met ongunstigen wind tot buiten de boei moet worden gesleept, het voorkomt, dat de brug reeds gesloten is, als de boot terugkomt. Voor een minuut moet de brug dan worden geopend om de loodsboot door te laten.

Gedurende vierentwintig uren heeft een der booten z.g. de hoofdwacht, en de tweede boot wordt dan alleen gebruikt als ze noodig is. Dit verlicht den dienst van de bemanning, die daardoor ook meer regelmatig werkt. Verder wordt de motor beter en vlugger aangezet, wanneer de kop voortdurend flink warm blijft. Deze redenen pleiten er voor om de dienstdoende boot binnen de brug gestationeerd te houden.

—Ondergeteekende kan niet toegeven, dat met het plan voor de watervoorziening zulk een geheimzinnigheid is betracht. De hoofdlijnen van het plan zijn door den gemachtigde van den Gouverneur op de zitting van den Raad op 8 Mei 1924, medegedeeld. Ook in het Verslag van het Bestuur en Staat van Curaçao 1924, is de leidende gedachte, die aan het plan ten grondslag ligt, weergegeven.

De Raad zal ondergeteekende wel willen toegeven, dat het geen zin zou hebben om, zoolang het plan niet in details vaststond, dat plan bij gedeelten aan het oordeel van den Raad te onderwerpen.

De aankoop van de plantage Steenen Koraal had geen direct verband met de plannen voor de watervoorziening; het bezit van die plantage was noodzakelijk om aan de menschen, die, in verband met de watervoorzieningsplannen, van Buena Vista moesten worden verplaatst, een andere vestingsplaats aan te wijzen.

De reden waarom nu een f 9000,— meer voor Steenen Koraal is betaald, ligt in het feit, dat deze som door den eigenaar, van wien het gouvernement het landgoed kocht, eraan besteed is. Hij heeft namelijk het landhuis geheel hersteld, putten uitgediept, molens opgezet, prikkeldraadomheining gespannen, een magazijn bijgebouwd en nog eenige kleine verbeteringen aangebracht. De plantage is dus onder zijn beheer zeker in waarde toegenomen.

Ondergeteekende wijst er op, dat de plantage Hato niet is aangekocht om daarop, in afwachtning van de totstandkoming der watervoorziening, eenig landbouw- of veeteeltbedrijf uit te oefenen. De opbrengst en de uitgaven daaraan zijn dus uitteraard zeer gering. Voor Hato is niettemin een opzichter aangesteld, die toezicht moet houden op huis en hofje, en houtkappen heeft tegen te gaan.

De tijdige aankoop van Hato heeft het mogelijk gemaakt, dat het Gouvernement, gezien de prijzen, die later voor waterplantages zijn betaald, eigenaar is geworden van een van de waterrijkste plantages voor betrekkelijk weinig geld.

Ofschoon de Raad niet om inlichting vraagt naar de opbrengst van Buena Vista, meent ondergeteekende, dat de Raad er wellicht toch belang in stelt die te vernemen. In 1924 tot en met de eerste helft van April 1925 werd 1500 ton water geleverd.

—Ondergeteekende heeft in December 1924 een commissie benoemd om na te gaan welke maatregelen zouden kunnen worden getroffen om de moeilijkheden, voortvloeiende uit den heerschenden woningnood tegen te gaan, en of het instellen van een huurcommissie op Curaçao wenschelijk is of niet.

—Ondergeteekende heeft nooit gemerkt, dat er in Curaçao last wordt ondervonden van bureaucratie. Waarom nu juist bij het loodswezen deze haar intrede zou moeten doen, terwijl ondergeteekende zich voorstelt een oudzeeofficier met practische ervaringen niet alleen in de vroegere betrekking bij de Koninklijke Marine, maar ook als nautisch inspecteur in dienst van een groote scheepvaartonderneming, speciaal op het gebied van havenbeheer, aan het hoofd te plaatsen, kan ik niet inzien.

De behoefte aan een algemeen hoofd voor den loods- en havendienst van de drie Benedenwindsche eilanden te ondervangen door aan het hoofd daarvan den havenmeester van Willemstad te plaatsen zal in de praktijk onuitvoerbaar blijken. Het gaat hier toch niet om een titel. De persoon aan het hoofd van den dienst zal zich van tijd tot tijd moeten bewegen minstens tusschen Curaçao en Aruba en den directeur van openbare werken moeten ontheffen van verschillende bezigheden, die hoe langer hoe zwaarder drukken op dat departement naar gelang werkzaamheden, die buiten den eigenlijken haven-, bevurings- en betonningsdienst staan, meer tijd en arbeidskracht van den directeur eischen.

Ondergeteekende heeft met voldoening gelezen, dat een deel der leden de instelling, van een op zichzelf staand departement, dat zich kan bezighouden met de belangen van de haven, kan rechtvaardigen. Hij doet daarom gaarne op deze leden een beroep om hunne mede-leden van de noodzakelijkheid te overtuigen.

Dat de aanstelling van een afzonderlijk hoofd voor de hier besproken afdeeling tot noodzakelijk gevolg moet hebben, dat die afdeeling buiten contact geraakt met het belanghebbend gedeelte van het publiek, is geen oogenblik als vaststaande aan te nemen. Integendeel verwacht ondergeteekende een betere organisatie van den dienst, die ten voordeele van het publiek moet komen. En waar verscheidene leden meenden, dat de dienstregeling bij het loodswezen niet in orde is, zou het correctief zeker gevonden kunnen worden door mede te werken tot het verschaffen van het benoodigde krediet tot bezoldiging van een algemeen hoofd, die mede voor een goede dienstleiding verantwaardelijk zal worden gesteld.

Teneinde te voorkomen, dat van de schrijftafel uit de dienst geleid zal worden, zal ondergeteekende juist trachten aan het hoofd te stellen een man van de praktijk, die door zijn vroegere loopbaan gewoon is aan een werkzaam leven en dus niet behoeft op te zien tegen het voeren van een persoonlijke contrôle.

Reeds gedurende twee jaar zijn 's morgens vroeg altijd twee loodsen op wacht, somtijds zijn er zelfs drie. In de door den Raad bedoelde gevallen dat slechts één loods de schepen binnenloodst, is de tweede loods als regel werkzaam in het Schottegat met verhaalreizen en dergelijke.

Bij betere dienstregeling, die alleen tot stand kan komen na vermeerdering van personeel, zal in de toekomst een sterkere bezetting gedurende de morgenuren kunnen worden verkregen.

Ondergeteekende is het niet bekend dat er onder het personeel van het loodswezen loodsen zijn, die in handelszaken betrokken zijn, daar geen lid van het personeel gevraagd heeft om de vrijstelling bedoeld in paragraaf 4 van artikel 15 van de Bezoldigingsregeling 1923. Ten overvloede kan ondergeteekende mededeelen, dat hij gevraagd heeft of door het loodspersoneel handel wordt gedreven, op welke vraag hem een ontkennend antwoord werd gegeven. Zijn den Raad ten deze feiten bekend, dan zal ondergeteekende die gaarne vernemen.

Ondergeteekende kan niet toegeven, dat de bezoldigingen van de loodsen in verhouding tot andere salarissen laag zijn te noemen. Ook kan hij het bezwaar van den Raad zeer billijken om mede te werken tot verhooging van de inkomsten van slechts een zeer klein gedeelte van het ambtenaarscorps. Teneinde te voorzien in de groote behoefte, die er is ontstaan om de bezoldigingen der ambtenaren te verhoogen, is ondergeteekende er toe overgegaan aan de ambtenaren met salarissen tot en met f 6000,— 's jaars een duurtebijslag toe te kennen. Door deze regeling is zeker het bezwaar van den Raad ondervangen. Thans genieten alle landsdienaren, die geen eenigszins voldoende betaling hadden, een niet onbeduidende tegemoetkoming.

Bij een goed rouleerenden dienst, waardoor bij beurten dienst wordt gedaan, is het naar de meening van ondergeteekende onnoodig de loodsen voor nachtdiensten buitengewoon te betalen. Tegenover nachtdienst in een etmaal komt in een volgend etmaal vrije tijd te staan, zoodat van overwerken geen sprake behoeft te zijn.

Ondergeteekende zal gaarne het voorschrijven van een dienstkleeding voor de loodsen in overweging nemen, ofschoon nooit ter oore gekomen is, dat het niet-dragen van een dienstkleeding door loodsen tot moeilijkheden aanleiding heeft gegeven. Het laten voeren van een vlag op de loodsbooten zal bij gebleken noodzakelijkheid worden voorgeschreven.

Berichten uit de Kolonie.

Pater Magister L. Theissling O. P. ✠

Vorigen Zaterdag ontving de Katholieke Missie het telegafisch bericht, dat te Rome de Hoogwaardige Pater Generaal L. THEISSLING, het hoofd der Dominikaner-orde, was overleden. Reeds dikwijls waren in den laatsten tijd alarmeerende berichten ontvangen over zijn wankelende gezondheid. Een hevige hartkwaal deed een spoedig naderend einde voorzien. Reeds het vorig jaar had Z.H.E. aan den Paus ontslag uit zijn bediening aangevraagd, doch ten slotte berust in den uitdrukkelijken wil van Z. H. den Paus om op zijn post te blijven.

Pater Theissling is in de ruim 7 eeuwen van het bestaan der Dominikaner-orde de eerste Hollander geweest, die tot de hooge waardigheid van het Generalaat verkozen werd.

Geboren te Alkmaar in 1856, in de orde getreden in 1874, werd hij priester gewijd in 1880, verwierf na schitterend afgelegd examen den Dokterstitel in philosophie en theologie en was jaren lang een der meest bekwame professoren van het Hollandsche studiehuis der orde.

Door den toenmaligen Generaal der orde Pater CORMIER, werden hem verschillende delicate zendingen opgedragen. Hij vertoefde twee jaar lang in St. Petersburg (Rusland) maakte reizen naar Bolivia, Chili, Peru en Ecuador, zoodat het geen wonder was, dat in het Generaal Kapittel, in 1914 te Freiburg in Zwitserland gehouden, hij tot hoofd der orde verkozen werd.

In die kwaliteit bezocht hij nog tijdens den oorlog bijna alle kloosters en missieposten over de geheele wereld verspreid, drong tot zelfs op de Philippijnen, in China, Tongkin, en Japan door, werd zelfs door den Sultan van Turkije in audiëntie ontvangen. Vooral het laatste kapittel der Orde, het vorig jaar te Rome gehouden, had door zijn langdurige voorbereiding en inspanning zeer veel van zijn krachten gevergd en zijn kwaal in hevige mate vereigerd. Hoog vereerd door drie achtereenvolgende Pausen om zijn diepe wetenschap en fijn diplomatisch talent, stond hij in Rome in hoog aanzien. Ook H. M. onze Koningin huldigde hem door de benoeming tot Ridder van den Nederl. Leeuw. Nog voor zijn benoeming tot Generaal bezocht hij tot driemaal Curaçao.

Moge God hem vooral om zijn apostolisch werken voor de uitbreiding van het Gods Rijk op aarde, voor den bloei der Dominikanenorde ondernomen, reeds honderdvoudig beloond hebben.

A. s. Dinsdag ten 8 uur zal in de kerk van Pietermaai door den den Hoog Eerw. Pater Vicaris M. LUYCKX een plechtige requiem mis voor zijn zielerust worden opgedragen, waarbij zoo mogelijk alle Paters van het eiland zullen tegenwoordig zijn.

R. I. P.

Een begin gemaakt.

Met groote voldoening kunnen wij mededeelen wat ons dezer dagen ter oore kwam nl. dat er ongeveer 8 of 14 dagen eenige vreemde prostituées, naar hun land zijn teruggestuurd.

Wij hopen, dat dit nog maar een begin is en dat deze maatregel met alle strengheid zal worden doorgedreven tot ons eiland van dergelijke elementen geheel gezuiverd is.

De bevolking zal er wèl bij varen.

De Stoomwasscherij.

Omtrent deze stoomwasscherij in wording op het Rif vernemen wij nader dat de oprichters en eigenaars daarvan dezelfde zijn als van het *Hotel-Americano* alhier.

Correspondentie.

Tot onzen spijt moesten twee ingezonden stukken en eenige berichten wegens plaatsgebrek tot later blijven liggen.

---

op Santo Domingo verdienen we minstens 'n dollar per dag, en jullie *Isla* betaalt maar 65 Amerikaansche centen.

Ook hebben ze indertijd gehoord, dat de Arubiaansche Isla-werkers doodgewoon na stagen dagtaak verplicht waren hun bedje te spreiden tusschen de cactussen van 't Isla-domein, dat er gebrek aan drink- en waschwater was, dat ze gevild werden tot op de huid door wasch- en kookvrouwen, zoodat ze op 't eind van de week bijna geen rooie halve cent in hun broekzak konden vingeren, en omdat ze allemaal vast gelooven dat zulks *nog* zoo is, begrijpt ge wel, dat 't geen wonder is, als ze me hoofdschuddend van antwoord dienen.

No Sir, not me, we hebben 't op Santo Domingo heel wat beter.

Dat 'n getrouwd man, kostwinner, voor vrouw en kinderen met 's nachts door te werken genoeg verdienen kan, om ze'n huishoudentje in 't leven te houden, weten die St. Martijners ook al, maar ik geef ze groot gelijk, als ze me weer glimlachend toefluisteren: „Not me, sir," als je s'nachts niet slaapt, wat komt er dan van je werk overdag terecht? Dat is heusch achterop.

Wenscht de Isla die honderden St. Martijnsche Santo Domingo-gangers hier, dan zullen die luidjes eerst wat beter moeten ingelicht, en eenige concessies dienen gegeven te worden.

't Ideaal blijft natuurlijk, dat 'n pater familias met vrouw en kroost overkomt, en tegen 'n matige huur wordt ondergebracht in 'n Isla-optrekje. En voor ongetrouwde Bovenwinders en voor lui, die vrouw en kinderen achterlaten, laat de Isla-directie minstens de helft doen, wat ze voor de Hollandsche pletters gedaan heeft, ik bedoel: zorg voor 'n fatsoenlijke slaap- en eet- en waschgelegenheid, zorg voor 'n soort gaarkeuken met 'n *Bovenwindsch* menu: zoete aardappelen, jams, visch, enz., want aan foensje hebben ze 'n broertje dood. Geef ze 'n foreman die *Engelsch* spreekt, want „bam" snappen ze niet, wel „hurry up", en vooral sla de loonen op, nu de levensstandaard zoo reuze hoog is. Las ik daar juist niet in de Amigoe, dat de Arubiaansche Lago ze'n mannetjes voor 't zelfde werk 'n dollar per dag uitbetaalt?

Of is dus voor 'n uittocht ben van die Bovenwinders naar Curaçao?

Nog eens, ik sta, voor 'n perplex geval.

Weet zoo bitter weinig van Santo Domingo, bij eigen aanschouwing alleen iets van den buitenkant.

Dat heeft me veel geleerd, dat ze daar danig benauwd zijn voor hun hachje, wat ik aan den lijve heb ondervonden.

Dat was zoo.

Schroefde in Aug. 1919, een en al glimlach, met s.s. Stuyvesant de haven uit, naar patria.

Op 'n Santo Domingo'sche buitenbaai, Monte Christi, viel 't anker. We gingen koffie laden voor Hollandsche huismoeders en makelaars en dameskransjes en lunchrooms, en waarzeggsters en studenten met haarpijn.

Toen ik aan land wou gaan, in een van die heen en weer scherp zeilende lichters, vroeg me 'n café-au-lait autoriteit met uniformpet in 't Spaansch-Engelsch mijn pas.

Please, Sir.

All right.

Of ik ingeënt was?

To be sure, señor.

Vaccinatie-biljet?

Dat had ik niet, maar ik stroopte mijn colbert-mouw op, en zei: kijk, Sir, daar en daar en daar, telkens 'n putje kuilend in mijn indertijd beprikte byceps.

Maar dat scheen 'm geen doorslaand bewijs, 'n papiertje moest ik 'm toonen, zoo stond in de wet, en of ik al foeterde en druk gesticuleerde met nog opgestroopte mouw — 'n uitgezochte prachtgelegenheid dat mannetje eventjes te vloeren met 'n uppercut —, de entree tot Monte X° bleef voor me onverbiddelijk op slot, allemaal uit vrees dat ik papierlooze inenteling Santo Domingo zoo maar een, twee, drie, onder de pokken zetten zou.

Ken dus alleen dat land van den buitenkant, maar wat ik er van gehoord heb van hen, die er voor de zooveelste maal met 'n buil geld en de stereotype paraplui, revolver en harmonica van terugkeerden, schijnt 't me toe, zoowat koek en ei te zijn met de Cubaansche binnenlandsche toestanden.

En nu de cardo questionis. Die Cubaansche en San Domingo'sche werkmenschen hierheen trachten te brengen, ja of neen?

Heb er serieus over gedacht, 't voor en tegen danig overwogen, en mijn conclusie is *ja*, maar onder één conditie.

Eerst 'n ouderwetsche Hollandsche Punda-schoonmaak, niet door den vuilnisman van Openbare werken met ze'n gebarste bel, maar door ons politiecorps, onder leiding van niets ontziende medicinale voorlichting.

U begrijpt me, niet waar?

Ideaal-radicaal, de „*Idoor*" te charteren voor een zweeftocht boven dat lugubre gangetjes-complex, om 'n stuk of wat brandbommen te keilen in die baccillenhaard, dan kregen we meteen plaats voor een schitterende winkelwijk, of voor 'n mooi plein met gazons en 'n fontein in 't midden, en banken en kindermeisjes met doddige babies, en huppelende eekhoorntjes, zooiets als 't Central-park van New York. Maar zoo hoog gaan mijn aspiraties nog niet, daar ik zeker ben, dat er iets in die lijn zal gebeuren, zoodra onze Hollandsche marechaussées, de teugels in handen krijgen.

In onverbiddelijk schoon schip maken, waar 't noodig is, schuilt de groote kracht van dit élite-corps.

Voor 'n razzia houden, draaien die kranige kerels hun hand nog niet om, te meer omdat ze al heel spoedig in de gaten zullen hebben, dat al hun systematisch wekend tot moreele opheffing van 't Curaçaosche volk noodzakelijk tot een groot fiasco leiden moet, als niet eerst op dat vies gedoe, wat Willemstad uitmergeit tot op 't knokenstelsel, 'n reuzestop wordt gezet.

Wat er dan met die diepbeklagenswaardige wezentjes moet worden aangevangen?

Wel, vooruit er mee met 'n vaartje naar 'n op stoom liggende steamer, en breng ze weer naar moeders pappot, waar ze thuishooren.

Laat bij terugkeer gezondheidsdienst die schuit ontsmetten van top tot teen, en dan weer in zee met de vlag in top, de steven gericht naar 't N. W., om, nu de verpeste Willemstadsche atmospheer veel is opgeklaard, onze Curaçaosche emigranten weer huistoe te varen.

* * *

De Minister, en rapporteurs, en Kamerleden wrijven zich genoegelijk de handen, omdat de jaren lang reeds noodlijdende kolonie Curaçao, nu eindelijk 'n financieel-prachtfiguur begint te slaan.

Als er één is, die zich verheugt over dat succes, dan is 't mijn persoontje.

En toch, 't zou me nog zoo oneindig veel liever zijn, wil daarvoor zelfs — en dat is 'n reuze-offer — mijn ideaal, eenmaal nog 'n tunnel onder onze haven geboord te zien, geheel opgeven, als 't nu toch eindelijk 's klaar en duidelijk doordrong tot in de versufte hersenmassa van onze zoo talrijke Willemstadmenschen van alle standen, dat „civilisatie" en „syphilisatie" om den drommel niet correlatief is.

't Spijt, me dat zulks me uit de pen gevloeid is. Maar aan wien de schuld?

JAN PAUL.

San Wilibrordo

3 Mei 1925.

J. L. C. Monsanto

PRAKTIZIJN.

Kantoor: Willemstad, Breedestraat, bovenhuis No. 18.
Kantooruren: 8—12 a.m.
1— 4 p.m. Telephoon No. 194.

Zij, die in dienst zijn van de „Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij", en rechtskundig advies verlangen met betrekking tot ondervonden verkorting hunner rechten of onrechtmatige behandeling hun te beurt gevallen, kunnen, desgewenscht, zich daartoe ook ten mijnen woonhuize Scharloweg No. 43 vervoegen, op elken dag van de week, tusschen 7—9 p.m., mits mij hiervan van te voren telefonisch of anderszins kennis gevend.
2—6

Het Slachthuis en nog wat.

In ons artikel van 14 dagen geleden over bovengenoemd onderwerp wezen wij er op, dat de Raadsleden in het *Voorloopig Verslag* te kennen gaven, dat „elke medewerking tot het tot stand komen hiervan (van het slachthuis) uitsluit." — De kansen voor aanneming van dezen post (119a) van de Begrooting stonden dus allerslechtst.

Gelijkt blijkt uit de *Memorie v. Antwoord* heeft de Gouverneur, zijn motieven voor het totstandkomen van een slachthuis handhavend, doch zwichtend voor deze starre oppositie van den Raad, dit voorstel ingetrokken en deze post (119a) ad 33.500 fl. van de begrooting afgevoerd.

Wat wij ten zeerste betreuren.

Daarmede wordt de achterstand van publieke bouwwerken, die, *nu reeds* en later nog veel meer, een noodzakelijke eisch zijn van den modernen tijd, des te grooter.

Wij hebben hierbij op het oog: een nieuw douanegebouw, een loodskantoor, postkantoor, oplossing van het verkeersvraagstuk over de haven, aanleg van nieuwe kaden voor het lossen en laden der schepen met moderne electrische kranen-systeem-Figée-Haarlem, het inrichten van het voorste gedeelte van het Waaigat voor de zeilvaart, een ambachtschool, een slachthuis, vischmarkt, groenten-, eieren- en hoender-markt, de volkshuisvesting enz. enz. Allemaal vraagstukken, die in de allernaaste toekomst dringende oplossing vragen.

De snelle vooruitgang van Curaçao, de toevloed van arbeiders naar de stad en van vreemdelingen naar ons eiland, hygienische eischen, volksgezondheid en volkswelvaart enz. hebben nieuwe toestanden in het leven geroepen, waarop wij in het geheel niet zijn voorbereid. Velen missen het aanpassingsvermogen aan den meer modernen tijd met zijn vele eischen, waaraan wij op den duur onmogelijk kunnen ontkomen. Door te velen wordt onze stad nog bezien door den gemoedelijken ouderwetschen bril van den goeden ouden tijd en meenen dat het wel zoo'n vaart niet zal loopen en alles wel terecht komt.

Waar men zich al te best aanpast, dat is aan de moderne lichtzinnige gelegenheden tot vermaak, aan bioscoop, theater, restaurants, sport, aan drank en spel.

Doch men dient eerst een degelijken grondslag te leggen voor volksverlichting en beschaving en voor kapitaalvorming, voordat men de gelegenheden uitbreidt om het kapitaal te verteren en te verkwisten, gelegenheden, die de zucht tot beschaving en ontwikkeling tegenwerken en belemmeren.

Zitting van den Kolonialen Raad van Maandag 4 Mei.

De Voorzitter doet mededeeling van de volgende ingekomen stukken:

1o. Ontwerp tot wijziging der verordening houdende regeling van het *gebruik van stoomketels.*

2o, Ontwerp betreffende *absint.*

3o. Ontwerp tot aanvulling van de verordening van den 20n, Juni 1924, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1925.

4o. Ontwerp tot wijziging van de verordening van den 31n. Dec. 1889, bevattende nadere regeling voor den *postdienst in de Kolonie Curaçao.*

5o. Een schrijven van het lid PENSO, waarbij hij meedeedeelt, dat hij voornemens is zich voor eenige maanden naar Europa te begeven.

De Voorzitter drukt de hoop uit, dat het lid PENSO een goede reis zal hebben en dat hij spoedig met vernieuwde krachten in het midden van den Raad zal terugkeeren.

Hierop stelt de Voorzitter voor, het ontwerp sub 1o, 2o en 3o, naar de afdeelingen te verzenden en het ontwerp sub 4o, dadelijk tn behandeling te nemen en zegt dat hij met voldoening kennis genomen heeft van het ontwerp en meent de tolk van den Raad te zijn, wanneer hij den Gouverneur dank betuigt voor de spoedige vervulling van den door den Raad te kennen gegeven wensch om het hulppostkantoor op Aruba tot een *postkantoor te verheffen.*

Daarna kwam het ontwerp in behandeling en werd z. h. s. aangenomen.

Postkantoor — Aruba.

In de Zitting van den Kol. Raad van ll. Maandag is het voorstel van den Gouverneur aangenomen en Aruba, mede ook de andere hoofdplaatsen der eilanden, van hulppostkantoor tot zelfstandige postkantoren verheven.

Aruba kan nu zijn brieven ook direct naar Maracaibo verzenden en niet meer zooals vroeger vereischt werd via Curaçao.

Hetzelfde geldt ook voor het Draadloos seinen. Alleen heeft Venezuela daarbij den eisch gesteld, dat draadlooze berichten naar Maracaibo via Carácas moeten verzonden worden.

Het billijk verlangen van Aruba sedert vele jaren is hiermede ingewilligd.

Eeuwfeest der Ver Protestantsche Gemeente.

Naar aanleiding van onze artikelen over het Eeuwfeest (1825—24 April—1925) van de Vereeniging der Hervormde met de Luthersche Gemeente alhier ontvingen wij een schrijven van den WelEerw. Heer DNE G. J. EYBERS met de mededeeling dat ZeerEerw. met de slot-conclusie van ons artikel van 4 April niet kan accoord gaan. Die conclusie was, dat wij — ons aansluitend bij het gevoelen van het *Kol Wkblad* — van meening waren," dat het bestaan van 2 predikanten bij de Protest. Gemeente feitelijk berust op de oorspronkelijke bepaling van het Kon. Besl. van 1825, dat de bediening hier door een Hervormden en door een Lutherschen Predikant zou worden waargenomen, welke bepaling later niet meer gehandhaafd en onbruik geraakt is."

De geachte schr. geeft daarna zijn motieven aan, waarop zijn afwijkend gevoelen steunt.

Wij zouden volgaarne dezen brief reeds deze week in zijn geheel opnemen en die bezwaren van DNE EYBERS hier bespreken.

Doch de overvloed van copie in deze en volgende dagen wegens de Begrooting enz is zóó groot, dat wij noodgedwongen de behandeling dezer stof nog een paare weken moeten laten rusten.

Het Rapport-Molengraaff.

Wij herinneren ons nog goed den ouden Heer JOHN GAERSTE, Vice-Consul van Amerika, scheepsagent en Raadslid, die 20 à 25 jaar geleden telkens en telkens aandrong op watervoorziening voor onze haven ten behoeve der hier binnenvallende scheden. Dat was een man die zijn tijd vèr vooruit zag. Maar hij werd niet begrepen, zijn streven niet gewaardeerd. Men noemde hem den water-fanaticus.

Wij zouden in deze dagen den ouden Heer JOHN GAERSTE weer in het leven teruggewenscht hebben, om het enthusiasme van zijn opgetogen gelaat af te lezen, zoo hem het pas verschenen rapport van Ingenieur Molengraaff onder de oogen ware gekomen, en hij van meer nabij het beloofde land zijner innigste wenschen had mogen aanschouwen.

Wij moeten eerlijk bekennen, dat wij zelf onder de ongeduldigen behoord hebben, die hoewel het niet hardop zeggend, toch van meening waren dat dit rapport veel te lang op zich liet wachten,

Doch nu is het er en het mag er zijn. Met eere.

Het plan der watervoorziening voor de haven en de stad ligt daar voor ons in zijn geheel en in alle onderdeelen en finesses uitgewerkt en zal ongetwijfeld op iedereen den meest voortreffelijken indruk maken.

Alle mogelijkheden zijn voorzien, alle kansen overwogen, alle berekeningen gemaakt, zelfs alle tegenvallers in aanmerking genomen, en bij slot weten dat wij een watervoorziening krijgen zoo goed als we maar wenschen kunnen, een waterleiding bovendien, die ons ten allen tijde van water zal voorzien en tegen een prijs, die niet duurder is dan we er in den regentijd voor betalen.

Voor het Gouvernement wordt het geen strop. Integendeel, elk jaar blijft er nog een zoet winstje over, dat een niet onbelangrijke middel van inkomst wordt voor de koloniale kas.

Nadere details te bespreken moeten wij wegens plaatsgebrek tot een lateren tijd uitstellen.

Aan den Heer Ir. Molengraaff onze hulde en dank voor dit schitterend rapport.

Moge de uitvoering van het werk voor hem worden een *monumentum aere perennius.*

De Cuba-lijst compleet

Het heeft lang geduurd voor we die lijst van het aantal achtergebleven werklui op Cuba compleet hadden. Met stukjes en beetjes kwamen de opgaven in. Van de stad is het getal nog met een kleine 50 vermeerderd. Ook ontvingen we nu eindelijk de opgaven van Bonaire. Het resultaat is nu het volgende:

van CURAÇAO:		
van de buitenparochies:		569
van de STAD:		
St. Annaparochie	50	
San Matéo	38	
Pietermaai	60	
	148	148
van ARUBA:		254
van BONAIRE:		78
		1048

Men weet dus nu, dat er meer dan 1000 werklieden van onze eilanden nog op Cuba zijn.

Laat men nu de plannen om ze hier terug te brengen zonder verder verwijl uitvoeren. Er is haast bij: 1e. omdat hier werkkrachten te kort komen, 2e. omdat de arbeiders zelf verlangen terug te komen. De nood dringt daar. Blijkens brieven ons ter inzage verstrekt, worden onze werklieden daar niets beter behandeld dan die van Jamaica. Ook de onzen hebben over onrechtvaardige behandeling, zelfs over mishandeling te klagen. Reeds voor meer dan drie maanden is er onder de werklieden van de Centrale *Chaparra* een staking uitgebroken. En de administratie van Chaparra heeft, volgens dat schrijven, die stakers naar *Puerto Padre* gedreven, waar ze gevangen gehouden worden.

De Engelsche en Spaansche werklieden hebben een beroep gedaan op hun koning. De onzen smeeken en bidden ons, bij onze Koningin hun belangen voor te dragen om uitkomst in hun benarden toestand.

Wij bevelen deze zaak dus ten dringendste bij ons Gouvernement aan en hopen op een spoedige beslissing.

Koloniale Raad.

Zitting op Zaterdag, den 9n. Mei 1925 des avonds te 8 uur.

Te behandelen ontwerpen:

1. Ingekomen stukken.

2. Verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1926.

Willemstad, den 6n. Mei 1925.

De Griffier,
BOOMGAART.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van Gouden en Zilveren voorwerpen ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den **1ste Juli 1923** *af tot en met* **31 December 1923** *onder* **No 4533. G** *tot en met* **No. 4071 H.** *zal plaats hebben, op Donderdag den 14 Mei a.s. 's morgens om 9 uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop, te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde Interesten.

Curaçao den 9 Mei 1925.

de Voorzitter
6 *H. J. Cohen Henriquez.*

Officieele Berichten.

Aan den heer Mr. B. J. M. H. Ruland is, tot verder herstel van gezondheid, negen dagen verlenging van vrijstelling van dienst verleend.

Aan den tijdelijk agent van politie 2de klasse op Aruba, P. R. Lesire, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

In verband met de opening van de vergadering van den Kolonialen Raad op Dinsdag, 12n Mei a s., heeft de Gouverneur het volgende bepaald:

1o. Op dien dag zullen, met zonsopgang, van de Gouvernementsvaartuigen, van de forten en van de Gouvernements-gebouwen, waar dat bij feestelijkheden gebruikelijk is, de vlaggen worden geheschen en niet voor zonsondergang worden gestreken.

2o. De Voorzitter en leden van den Kolonialen Raad, de Ondervoorzitter en de leden van den Raad van Bestuur vereenigen zich te 9 uur des voormiddags in de vergaderzaal van den Kolonialen Raad.

3o. De Gouverneur, vergezeld van zijn militairen adjudant, verlaat het Gouvnements-huis te negen uur des voormiddags, teneinde de vergadering te gaan openen.

4o. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door een door den Voorzitter van den Kolonialen Raad te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.

5o. De Gouverneur opent de vergadering.

6o. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4o. bedoelde commissie.

7o. Vóór het Raadhuis wordt een eerewacht van het garnizoen opgesteld.

8o. Een saluut van vijftien schoten uit het Waterfort kondigt aan, zoowel het oogenblik, dat de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat, waarop hij het Raadhuis verlaat.

Koloniale Raad.

Zitting op Dinsdag den 12den Mei 1925.
Te behandelen onderwerpen:
1o. Sluiting zittingjaar 1924—1925 des voormiddags om 8½ uur.
2o. Opening zittingjaar 1925—1926 des voormiddags om 9 uur.

Willemstad, den 8sten Mei 1925.
De Griffier,
BOOMGAART.

TE KOOP
of
TE HUUR

Het huis No. 16 Damplein *met of zonder* **Meubels,** *en ook* **Meubels** *te verkoopen, voor verdere inlichtingen te bevragen bij*

Pinedo & Co.
HEERENSTRAAT.

5—2

Morris E. Curiel & Sons
koopt en verkoopt wissels op de voornaamste wereldmarkten.

Dansavond
ten Gouvernementshuize.

De Adjudant van den Gouverneur van Curaçao maakt bekend, dat de Gouverneur van Curaçao het voornemen heeft een bal te geven op

Zaterdag 30 Mei a.s. te 8,30 nam.

De inschrijvingslijst ligt op Vrijdag, 22, Zaterdag, 23, en Maandag 25 Mei a.s. ten Gouvernementshuize beschikbaar van 9 uur voormiddags tot 1 uur namiddags.

J. HULST

1—3 *Eerste Luitenant-Adjudant.*

Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij.

VERKOOPSTATIONS VAN MOTORINE EX POMP:

OTRABANDA: Firma ELLIS & DANIA, Brionplein.
Firma C. WINKEL & ZONEN, VILLA MARIA nabij Plantersrust.

PUNDA: Firma C. WINKEL & ZONEN, Breedestraat.

MOTORINE is GEGARANDEERD ZUIVER en .... is VOORDEELIGER IN GEBRUIK dan ANDERE merken GASOLINE.

Wanneer U zich op reis begeeft en U met gemak en goedkoop wil reizen, koop dan

CREDIETBRIEVEN
EN
TRAVELER'S CHECKS
VAN
The National City Bank of New-York,
BIJ
MORRIS E. CURIEL & SONS,
Afdeeling Bankzaken.

In de Botica Nacional
van Edmund Jacobsen

is verkrijgbaar:

Chocolade van de Fabrikanten Pascall, Fry Cadbury en Reichardt, per pond en in Fantasiedoosjes, Caramels, zure bonbons, bitter- en melkchocolade, in tabletten en rollen, alle soorten beschuiten in blikken en per pond, verschillende soorten van wijnen, *Fransche* roode wijn St. Estèphe, Graves, St. Emilion, Haut Médoc, Pommard, Champagne Carte rouge en blanche, *Italiaansche* Vermouth, Ganica wit en geel, Moscato, Pasto, *Spaansche* wijnen Oude Jerez, Malaga, Madeira, Moscatel en Portwijn, Staalwijn, Whisky King George en John Walker, Cognac Hennesey, *Likeuren*, echte Curaçao-Likeur, Citroenbitter, Cherry Cordial, Anis de la Cepa, Ponche Crema, Advocaat, Crême de Cacao, alle soorten van Sigaren en Cigaretten, groote keuze van Parfumeriën, Eau de Cologne, etc., etc., Poeder en Zeepen.

WORLD-WIDE GOOD WILL

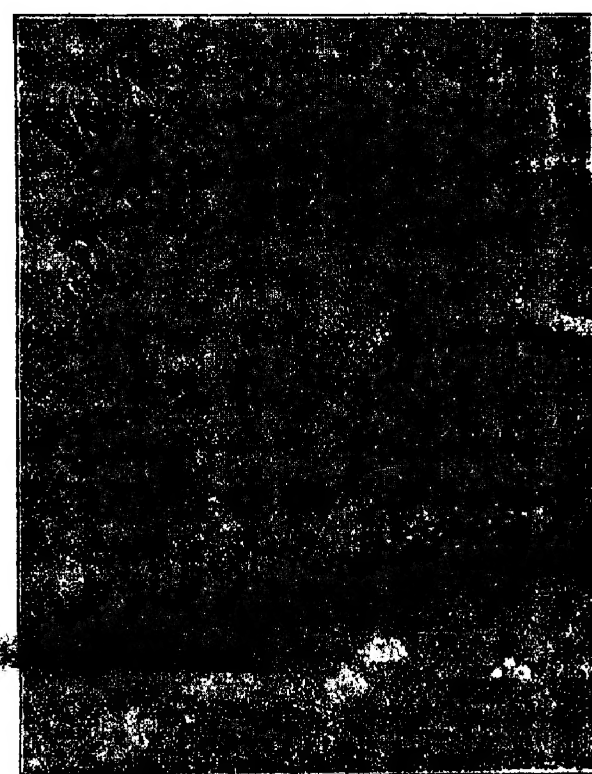
The world-wide good will which Dodge Brothers Motor Cars has earned for itself during the past ten years, is emphatically the most valuable asset that Dodge Brothers Inc. possess.

The public may rest assured that nothing will ever be done to jeopardize in the slightest degree this enviable and priceless reputation.

The policies and practice which have shaped the destinies of Dodge Brothers in the past, are in full force today, and will continue in full force so long as a motor car bearing Dodge Brothers name shall be manufactured.

DODGE BROTHERS, INC.; DETROIT.

2-3 Maduro Jr. & C°. (distributors) Curaçao.

Vertegenwoordigers; MENSING & Co.

JOSEPH TRAVERS & SONS Ltd. LONDON. Mensing & Co., Vertegenwoordigers.

Morris E. Curiel & Sons,
Afdeeling Bankzaken.

Koopt en verkoopt wissels op de voornaamste wereldmarkten, alsook eigen en vreemd gemunt goud en zilver, Bankbiljetten, enz.

Neemt gelden op deposito op korten en langen termijn,

Verschaft credietbrieven en Traveller's checks van de National City Bank, de beste van de beste.

Heeft speciale faciliteiten in Venezuela en Colombia door eigen kantoren te Caracas en Barranquilla.

The best whisky imported on the Island.
Mensing & C°
Agents.

TE HUUR:

Modern ingericht gemeubeld huis, zitkamers, eetkamer, 4 slaapkamers, bad, W. C., tuin, garage, regenbak. Contract voor 7 maanden vanaf 1 Juni a. s.

Te bevragen:
Administratie van dit Blad.

Wilt gij goed en goedkoop rooken ? ? ? koopt dan uwe sigaren bij **ELLIS & DANIA.**
Ook kunt u daar van alles krijgen tegen zeer lage prijzen.
De winkel, die goedkooper dan 't goedkoopst verkoopt.
Komt en overtuigt u, of bel Telefoon No. 423.

Billijke prijzen — Prompte bediening

UN TONICO GENERAL
TONIKEL
Y RECONSTITUYENTE

PARA ANEMIA, CLOROSIS, MALA NUTRICIÓN, TUBERCULOSIS, COREA, AMENORREA, NEURASTENIA, MAL DE BRIGHT Y CONVALECENCIA DE LA GRIPE, DE PULMONÍA Y DE FIEBRE TIFOIDEA.

Mensing & C°.

Vertegenwoordigers.

HULSTKAMP-JENEVER
is de beste.

Vertegenwoordigers: MENSING & Co

SOLE IMPORTERS:
MENSING & Co.

WASCANA.

Met het „S.S. Venezuela" is wederom een nieuwe voorraad aangekomen.

WACHT U VOOR NAMAAK

ELKE KIST ECHTE WASCANA IS VOORZIEN VAN DIT HANDELSMERK

Het schitterendste en meest gezochte sigarenfabrikaat in Holland en Ned. Oost-Indië is dat van de Sigarenfabriek „**Wascana.**" KAMPEN (Holland).

Vertegenwoordigers voor CURAÇAO: MENSING & Co.

JARABE DE AMBROZOIN

TOS BRONQUITIS ASMA. LARINGITIS — JARABE DE — TOS FERINA TUBERCULOSIS AFECCIONES RESPIRATORIAS

AMBROZOIN

AMBROZOIN — AMBROZOIN

ALIVIA LA TOS Y LA RESPIRACION DIFICULTOSA, ESTIMULA LA EXPECTORACION, ALIVIA LA INFLAMACION REPRIME LOS SUDORES NOCTURNOS, FORTALECE LA RESPIRACION Y DOMINA EL DESASOSIEGO.

JARABE DE AMBROZOIN
AMERICAN APOTHECARIES COMPANY, New York.